

TLAČOVÁ SPRÁVA

Autorská výstava slovenského sochára predstavujúca prierez jeho figurálnou tvorbou.

Autor, titul výstavy:	Miro Trubač: Mäkké jadro
Miesto konania:	Záhorská galéria Jána Mudrocha v Senici, Sadová 619/3
Kurátor:	Vladimír Beskid
Otvorenie výstavy:	6.2.2026 (piatok) o 17.00
Hudobný hosť:	Tomáš Köppl (klavír)
Trvanie výstavy:	6. február 2026 (piatok) – 29. marec (nedeľa) 2026

Záhorská galéria v rámci svojej dramaturgie predstavovania popredných osobností regiónu prezentuje individuálnu výstavu slovenského sochára Miroslava Trubača (1986, Trnava). Výstava prináša prierez jeho figurálneho uvažovania v priestore od drobných figúr po veľkorysejšie inštalácie – pevné formy a citlivé, mäkké jadro vizuálnej výpovede.

Výstava uvádza jeho komornú sochársku tvorbu, „autoportrétnu“ plastickú mozaiku krehkých osobných výpovedí a intímnych rozhovorov o svojom mužskom svete, rodinnom zázemí aj s pocitom zneistenia a pochybnosti: ústredný Rodinný portrét (2007-25) s inštalovaním keramických hláv členov rodiny a bábovky na stole; Kompromis (2009) – dvojfotografia rodičov v starom ráme s prázdnu formou domu namiesto tváre, či Domov na cesty (2008) – album drobných záznamov interiérov. Trubač nastrojuje nové všeobecnejšie naratívy a vzťahové situácie pomocou tela, telesnosti a vzájomnej komunikácie postáv. Ide o telo „verejné“ v odlišných sociálnych kontextoch: dve zväčšené vtáčie búdky v dôvernom rozhovore s útulným svetlom (Intimita, 2011), tichý proces dospievania mládenca (Ján-dospievanie, 2023), či figúra sediaceho chlapca, ktorý drží v rukách vtáčika (Pozorovateľ vtákov, 2026). Silným momentom mnohých prác je hybridnosť jednotlivých figúr a ich čítania: drobný ranený vták/lietadlo (Premena, 2022-25) s tlačou lietadlovej stopy na oblohe na záves (Obloha, 2026) – inverzia interiéru/exteriéru; ironicky status k bratislavskej identite veľkomesta s možným interaktívnym vstupom diváka (Paštekov, 2009); nalomená, skrútená mužská figúra na podlahe (Prehnaný, 2023), či podivná krížená forma Sliepka (2026), čo sa pozerá na hybridného macíka (Hračka, 2008) až po operenú mužskú figúru na balkóne (Avis, 2026). K tejto kombinatorike sochárskych figúr s významom prispieva aj kombinácia prístupov, médií a materiálov – drevo, keramika, nájdené predmety aj nové technologické postupy (častá 3D tlač, fotografia, svetlo, video). Umelec zároveň nadväzuje osobitný dialóg s priestorom samotnej galérie od prvého vstupu: figúra vodičára vo výške, čo preniká stĺpom (Za, 2020), ikonografia vzťahu muža a ženy v kaplnke (Virgo, 2021); deformovaná figúra, ľudský „stalaktit“, visiaci zo stropu pivnice (Endomorph, 2023-25), alebo už uvedený operený mládenec na balkóne (Avis, 2026). Miro Trubač presvedčivo tlmočí svet človeka, jeho vzletu, zraniteľnosti, nedokonalosti (hybridnosti) v súčasnom jazyku figurálneho sochárstva. Atmosféru intimity a krehkosti ešte umocňujú všadeprítomné

závesy, či závoje (príznačná fotografia opustených nôh za závesom: Skrytý záznam, 2022). Vytvára tak prenikavú spleť dôverných, imaginárnych aj znepokojivých situácií, kde intenzívne prehovára „mäkké jadro“ sôch a ich výpovedí...

Vladimír Beskid

Mgr. art. Miroslav Trubač, ArtD. (*1986, Trnava), slovenský umelec a pedagóg, žije a tvorí v Trnave. Študoval v rokoch 2005 až 2011 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na Katedre socha, objekt, inštalácia v ateliéri prof. Jozefa Jankoviča (2006 – 2007) a prof. Patrika Kovačovského (2007 – 2011). V roku 2021 úspešne ukončil na VŠVU doktorandské štúdium v odbore výtvarné umenie pod vedením doc. Jána Hoffstädtera. Z aktuálnych výstav: 2025 – Privátne šťastie, Station gallery Bratislava; 2024 – Padlý hrdina, PGU Žilina, 2023 – Self, SNM – múzeum Betliar; V rokoch 2018-2021 bol pedagógom na VŠVU v Bratislave, od roku 2023 je riaditeľom Základnej umeleckej školy Miloša Balgavého v Trnave.